

Հոկտեմբերի 25-ին առժամանակեայ կառավարութիւնը հրատարակեց որ Աթէնքին մէջ ազգային ժողով հաւաքուի Նոյեմբերի 15-ին: Ամէն բան այնպիսի զարմանալի արագութեամբ ու ճշգրտութեամբ կատարուեցաւ որ աչքով տեսնողները կըսեն թէ այնպիսի մեծ փոփոխութիւն եղածը գրեթէ յայտնի չէր: Ամենայն պաշտօնատեարք եւ զօրքերը հաւատարմութեան երդում ըրին առժամանակեայ կառավարութեան, եւ հասարակաց գործողութիւնները անշիթ կարգով առաջ տարուեցան: Այժմ՝ կառավարութիւնը ազգային ժողովը ձգեց է Դեկտեմբերի 10-ին, եւ հրաւիրուած են նուիրակներ՝ ոչ միայն Յունաստանի թագաւորութենէն, այլ եւ գրտի երկիրներ ընակող Հելլենացիներէն: Այս ժողովը պիտի որոշէ թէ ինչ տեսակ կառավարութիւն պիտի ունենայ այսուհետեւ Յունաստան. հասարակապետութիւն թէ դարձեալ սահմանադրական միապետութիւն: Միապետութեան համար ընտրուելու անձանց մէջ հաւանականներն ասոնք են. Լէյխթենպերկի դուքսը՝ Նիկոլայոս, որ Ռուսաց Վ. Կայսեր քրոջը որդին է. Անգղիոյ թագուհւոյն երկրորդ որդին՝ Ալֆրէս, եւ Իտալիոյ թագաւորին երկրորդ որդին՝ Որոն, բայց կերելի

թէ ոչ Ռուսիան, ոչ Անգլիան եւ ոչ Իտալիան պիտի հաւանին Յունաստանի աթոռոյն թագաւոր մը տալու իրենցմէ:

Աւելորդ կհամարիմք Յունաստանի այս մեծ յեղափոխութեանը պատճառներուն եւ հետեւանքներուն վրայ երկար խորհրդածութիւններ ընելը: Գործը ըստ ինքեան յայտնի է, եւ Յունաց քաջութիւնը, հայրենասիրութիւնը եւ հեռատես բարակամտութիւնը գիտցողները դիւրաւ կրնան գուշակել՝ թէ ինչ է նոցա միտքը եւ ինչ ճանապարհաւ կարող են իրենց նոր տէրութիւնը ամրացընել, պաշտպանել եւ ծաղկեցընել:

Եւրոպական տէրութիւնները առ այժմ այս երկու մեծամեծ խնդիրներուս զբաղած կերեւին. մէկը՝ Յունաստանի խնդիրը, եւ միւսը Ամերիկայի պատերազմը դադարեցընելու համար միջնորդութիւն ընելու խնդիրը: Դիտելու բանը այս է որ երկու խնդրոյն մէջ եւս Անգղիոյ քաղաքականութիւնը համաձայն չերեւիր առ այժմ Ռուսիոյ եւ Դադղիոյ քաղաքականութեանը հետ:

1865 տարին անշուշտ պիտի բնայ մեր առջեւը այս եւրոպական մեծամեծ խնդրոց լուծուելուն ահագին տեսարանը:

Մ Ա Ն Ր Ա Ռ Ո Ւ Ր Ք

ԼՈՏՏՈՐԻ ԲՆԱԿԱՅՑ ԹԻՒԸ.

Լրագրաց մէկուն ըսածին նայելով, 1861-ին վերջերը Լոնտոնի բնակչաց թիւը 2 միլիոն 803 հազար 989 հոգի է եղեր. եւ բաղաքին բռնած տեղւոյն ընդարձակութիւնը 28 հազար 814 տեսեաթին, որոյ 1030 տեսեաթինը թէմզ գետին բռնած միջոցն է:

ԱՍԻՈՑ ՄԷՋ ԵՂԱՅ ՀԱՅՈՑ ԹԻՒԸ.

Զուիցերացի աշխարհագիրներէն մէկը (Այէր) Ասիոյ այլ եւ այլ կողմերը գտնուող Հայոց թիւը այս կերպով կբաժնէ.

Տասկանտանի մէջ 1 միլիոն 940 հազար.

Կովկասեան աշխարհին մէջ 600 հազար.

Պարսկաստանի մէջ 100 հազար.

Հնդկաստանի մէջ 50 հազար.

Հնդկաչինու երկրին մէջ 10 հազար. — որով

բոլորը մէկէն կլինի 2 միլիոն 700 հազար:

Նոյն աշխարհագիրը եւրոպայի մէջ 450 հազար Հայ կհաշուէ:

ԱՅՅՄՈՒ ԿԱԼԻՅՈՑ ՀԱՅԵՐԸ.

Յայտնի է որ Լեհաստանին այն մասը՝ որ Աստրիոյ ձեռքն է՝ Կալիցիա կըսուի, եւ ասոր Իւլով (Լէմպելկ), Ստանիսլաւ, Մնեաթին, Թիսմենց, Գութի, Շոնտոնքա եւ ուրիշ քաղաքները ատենով մինչեւ հարիւր հազար Հայ կհամրուէր: Այժմ կարելի է ըսել թէ ամենեւին ալ հայ մնացած չէ այն քաղաքները, վասն զի ոչ լեզուով եւ ոչ դաւանանքով հայուծեան նշան մը կայ անոնց վրայ որ դեռ այս անունը պահեր են. սակայն պաշտօնական լրագրաց մէկուն խօսքին նայելով՝ այժմ Կալիցիոյ 4 միլիոն 632 հազար 860 բնակիչներէն 2463 հոգին հայ են: